

# ÉS POSITIVA L'ADOPCIÓ A LA XINA?

(Projecte de Treball de Recerca)



## **ÍNDEX**

<b>1. INTRODUCCIÓ</b>	<b>3</b>
<b>1. QUÈ ÉS L'ADOPCIÓ?</b>	<b>4</b>
1.1 REQUISITS GENERALS PER ADOPTAR A UN NEN:	5
<b>2. LEGISLACIÓ</b>	<b>7</b>
<b>3. FASES PER ADOPTAR:</b>	<b>9</b>
3.1 INFORMACIÓ	10
3.2 PRESENTACIÓ DE LA SOL·LICITUD	10
3.3 FORMACIÓ I VALORACIÓ DE LA IDONEÏTAT	11
3.4 TRAMITACIÓ DE L'EXPEDIENT	13
3.5 TEMPS D'ESPERA	14
3.6 ASSIGNACIÓ DE L'INFANT	14
3.7 ADAPTACIÓ	14
<b>4. EXPERIÈNCIA PERSONAL</b>	<b>15</b>
4.1 ELS MEUS PARES	15
4.2 AMB QUI VAN CONTACTAR?	15
4.3 ECONOMIA: QUANT COSTA ADOPTAR?	17
4.4 TEMPS: QUANT VA DURAR EL PROCÉS?	18
4.5 EL VIATGE I L'ORFENAT	24
4.6 PAPER DE LA FAMÍLIA I AMICS	28
4.7 ADAPTACIÓ A LA NOVA CULTURA	28
4.8 AMB QUI EM RELACIONO? ACCEPTACIÓ A L'ESCOLA I FAMÍLIA	29
4.9 COM EM SENTO AL SER ADOPTADA? PENSAMENTS I REFLEXIONS	31
4.10 ESTÀ NORMALITZAT A CATALUNYA? INSULTS I COMENTARIS RACISTES	32
4.11 COM ÉS LA MEVA VIDA ARA? SEGUEIXEN HAVENT ELS MATEIXOS COMENTARIS?	33
4.12 EXPECTATIVES DELS MEUS PARES (S'HAN COMPLERT?)	34
<b>5. XINA, ÉS EL PAÍS D'ON S'ADOPTEN MÉS INFANTS?</b>	<b>35</b>
5.1 EL SISTEMA PATRIARCAL A LA XINA	36
5.2 CICLE DE LA VIDA FEMENÍ	38
5.3 LLEI DEL FILL ÚNIC	39
<b>6. GRIP AVIÀRIA A XINA. RETARD EN EL PROCÉS D'ADOPCIÓ</b>	<b>42</b>

*És positiva l'adopció la Xina?*

<b>7. LA MEVA PERSONALITAT RESPECTE A LA DELS MEUS PARES</b>	<b>44</b>
<b>TESTIMONIS</b>	<b>45</b>
<i>Gràfic 1. Motius dels pares adoptius per adoptar:</i>	52
<b>WEBGRAFIA</b>	<b>55</b>

## **1. INTRODUCCIÓ**

L'adopció és un tema que ha viscut sempre amb mi i que m'acompanyarà tota la vida. Sóc la Sheng i sóc adoptada per pares espanyols. Vaig néixer a la Xina i els meus pares van viatjar fins allà per donar-me una nova oportunitat que segurament en aquell país havia perdut.

El meu treball de recerca tracta sobre la meva experiència personal i la d'amigues meves que han viscut la mateixa situació i que fins avui, seguim en contacte gràcies a l'adopció. Em centraré en el meu país d'origen, Xina.

La majoria de pares que adopten és perquè no poden tenir fills o bé, prefereixen donar-li una oportunitat a altres nens que ja estan en el món i que per desgràcia no tenen pares que els cuidin. La meva recerca va més allà de saber les raons per les quals els pares adopten, també vull saber la situació de cada família abans d'adoptar, saber si adoptar és gratis o no, com han estat rebudes les nenes adoptades en el nou país, tant pel que fa la família com pels amics, i saber si els pares creuen que l'adopció ha complert les expectatives que esperaven. El meu objectiu específic és arribar a saber si nosaltres, les nenes adoptades, estem felices aquí, si ens sentim ben rebudes o si pensem que no encaixem, és a dir, si l'adopció és positiva o no.

La part teòrica tractarà en explicar tots els temes anteriorment dits i també explicar quines són les fases per adoptar, si als meus pares els hi va costar molt o no i la meva adaptació en el nou país. Parlaré d'altres temes que tenen relació amb l'adopció i com a part pràctica, faré entrevistes a les meves amigues i als seus pares sobre les qüestions que jo mateixa m'he preguntat i que he preguntat als meus. Per veure així les diferents opinions i vivències de les famílies.

En principi el meu treball de recerca no té una hipòtesis concreta però podríem anomenar algunes com:

- Les nenes adoptades ens sentim igual que si haguéssim nascut aquí.
- Algun cop hem estat víctimes d'insults racistes.
- L'adopció és positiva tant per les nenes com per les famílies.

En general els temes que més importància els hi donaré seran els que tenen a veure amb els sentiments i opinions de les nenes i les seves famílies, per tant, la part pràctica tindrà un paper important en el treball.

## **1. QUÈ ÉS L'ADOPCIÓ?**

Es coneix com adopció l'acte legal o jurídic mitjançant el qual una persona (o més d'una) pren per fill a un nen o nena que biològicament és fill d'uns altres pares. És una mesura de protecció a la infància que proporciona una relació paternofilial amb els mateixos efectes legals que la paternitat biològica, alhora que desapareixen els vincles jurídics amb la família d'origen, sempre per vetllar per l'infant.

La legislació fixa diverses condicions per a qui desitja adoptar un fill, com tenir una edat mínima i/o màxima i amb la necessitat de comptar amb plena capacitat per a l'exercici dels drets civils.

En alguns casos podem distingir entre l'adopció plena i l'adopció simple.

**L'adopció plena** constitueix un nou estat civil i irrevocable on l'adoptat adquireix els cognoms del matrimoni, el qual ha de ser entre un home i una dona, i per tant l'adoptat té els mateixos drets i obligacions que la consanguinitat i afinitat, això vol dir que el nen o nena passa a tenir avis i tiets en cas de ser possible. A més garanteix els mateixos drets que la filiació natural.

A **l'adopció simple**, en canvi, només s'estableixen drets i deures entre l'adoptant i l'adoptat i no implica la substitució automàtica dels cognoms i el fill adoptiu no té el mateix dret que el fill natural en l'ordre de successió testamentària.

Cal destacar que la primera permet a l'adoptat l'opció d'heretar de tots els seus ascendents en tots els graus, mentre que a la segona només pot heretar del pare o de la mare, depenent del cas. L'adopció plena és irrevocable mentre que la simple pot ser revocada. En la plena, l'adopció ha de ser realitzada per un matrimoni o parella heterosexual, mentre que en la segona pot ser realitzada per un sol individu, sigui aquest home o dona.

### **L'adopció internacional:**

Es coneix com adopció internacional a l'adopció mitjançant la qual una parella es converteix en portadora legal i permanent d'un nen nascut en un altre país. Sol ser

el cas d'homes i dones de països desenvolupats que viatgen a nacions del tercer món per adoptar a un fill. És a dir, aquest tipus d'adopció és realitzada per persones alienes al país on ha nascut el nen o nena, i adopten nens que estan en països pobres amb grans dificultats econòmiques per donar-los oportunitats.

### **L'adopció monoparental:**

Aquest tipus d'adopció consisteix en l'adopció d'un menor per part d'una persona sense parella. Aquest tipus de família és acceptat a Espanya però hi ha països en els quals només permeten aquest tipus d'adopció monoparental a dones solteres. Els tràmits per iniciar un procés d'adopció a Espanya són els mateixos per famílies monoparentals que per a biparentals.

### **L'adopció homosexual:**

És l'adopció per part d'una parella homosexual. Aquest tipus d'adopció només és autoritzada per certes legislacions, ja que encara compta amb un elevat nivell de rebuig social en molts països. Hi ha qui està en contra d'aquest tipus d'adopció per la controvèrsia del tema sexual i la possible educació que poden tenir els fills adoptats per una parella homosexual, diuen els detractors d'aquesta opinió, però qui la defensa diuen que l'educació i la vida d'un nen adoptat no depèn de la sexualitat dels seus pares, ja que aquests nens han estat abandonats per pares heterosexuales.

## **1.1 REQUISITS GENERALS PER ADOPTAR A UN NEN:**

A cada país els requisits per adoptar a un nen poden ser lleugerament diferents però hi ha uns patrons que segueixen totes les nacions per donar aquest dret només a certes persones. En primer lloc l'**edat** dels individus adoptants. Existeix una **edat mínima** per poder-se fer càrrec d'una altra persona, ja que és necessari complir tots els drets i estar en condicions de complir amb totes les obligacions d'un adult per exercir aquesta difícil tasca. L'edat mínima a Espanya són els 25

anys (edat superior a la majoria d'edat) per garantir que és una persona madura i i apta per adoptar.

- També hi ha una **edat màxima** per adoptar, ja que s'ha de tenir en compte l'esperança de vida de la persona que adopta perquè si aquesta té una edat avançada, el risc de mort és més alt, la qual cosa fa que sigui més possible que el nen es quedi orfe.
- Ha d'haver un màxim de distància entre l'edat de l'adoptat i la del menor dels dos adoptants. Com a **mínim de diferència són 14 anys**.
- Un altre requisit comú és comptar amb la **residència permanent** del país de la sol·licitud o haver residit en aquest durant un temps determinat. Aquest requisit s'aplica només en països que no s'accepta l'adopció internacional.
- **Plena capacitat de l'exercici dels drets civils**, és a dir, no estar impedit per estar pres o ser incapaç legalment.

El procés de l'adopció és dur i lent, i és necessari travessar una sèrie de fases per demostrar que es compta amb les aptituds necessàries per afrontar l'educació d'un nen però també amb la voluntat legítima de fer-ho. Es solen utilitzar diferents mesures com entrevistes i visites a domicili dels sol·licitants per verificar la veracitat d'una sol·licitud.

## **2. LEGISLACIÓ**

L'adopció és regida per una normativa marc constituïda per les lleis orgàniques i les normes internacionals que Espanya ha ratificat. Les competències directes estan descentralitzades i són competència plena de les comunitats autònomes. Aquesta normativa que es presenta tot seguit està ordenada per importància (convenis, lleis i decrets llei, ordres i resolucions) i cronològicament de la més recent a la més antiga.

Conveni sobre els drets de l'Infant, de 20 de novembre de 1989, de l'Assemblea General de les Nacions Unides. A Espanya es va ratificar el 30 de novembre de 1990 (BOE número 313, publicat el 31 de desembre de 1990).

Es reconeix el menor com a subjecte de dret. L'interès superior regida totes les preses de decisions, totes les mesures respecte a un infant han d'estar basades principalment en la seva consideració i el seu interès. Correspon a l'Estat assegurar una protecció i cura adequades, quan els pares o altres persones no tinguin capacitat per a fer-ho. En els estats que reconeixen o permeten l'adopció, haurà de prevaldre sempre l'interès superior de l'infant i es tindran en compte totes les garanties necessàries per assegurar que l'adopció és admissible, així com les autoritzacions de les autoritats competents. És prioritari el compliment de la normativa en l'adopció internacional.

- Conveni relatiu a la protecció del nen la cooperació en matèria d'adopció internacional, redactat a l' Haia el 29 de maig de 1993. Ratificat el 30 de juny de 1995 (BOE número 182, publicat l'1 d'agost de 1995).
- Els objectius del conveni són:
- Establir garanties perquè les adopcions internacionals es realitzin vetllant per l'interès superior de l'infant.
- Instaurar un sistema de cooperació entre els estats contractants que assegurui el respecte a aquestes garanties i, en conseqüència, previngui la sostracció, la venda o el tràfic de nens i nenes així com les irregularitats dels processos d'adopció.
- Assegurar el reconeixement entre els estats contractants de les adopcions realitzades d'acord amb el conveni. Els Estats que han ratificat el conveni han de vetllar per mantenir l'infant amb la seva família d'origen i en el cas



## *És positiva l'adopció a la Xina?*

que fos necessari, contemplar l'adopció internacional com una mesura per garantir una família al menor, tot i que es prioritzen les famílies nacionals.

Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família (DOGC número 5686, publicat el 5 d'agost de 2010).

Per primera vegada en aquesta llei ja no s'estableix cap tipus de diferència per raó d'orientació sexual dels membres de la parella a l'hora de sol·licitar una adopció.

- Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (DOGC número 5641, publicat el 2 de juny de 2010).

En la seva disposició tercera diu que l'organisme autònom anomenat Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció, passa a denominar-se Institut Català de l'Adopció (ICA). En l'àmbit de l'adopció internacional, l'ICA és l'organisme competent a Catalunya.

- Llei 54/2007, de 28 de desembre, d'adopció internacional (BOE número 312, publicat el 29 de desembre de 2007).
- Llei 13/1997, de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (DOGC número 2527, publicat el 27 de novembre de 1997), modificada per la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (DOGC número 5641, publicat el 2 de juny de 2010).

L'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA) es va crear amb la finalitat de contribuir a potenciar una política global d'adopcions i d'acolliment simple en família aliena, d'agilitzar els processos de valoració de la idoneïtat de les persones o famílies que opten per l'acolliment o per l'adopció i, de tramitar, quan correspongui, l'adopció internacional.

- Llei 97/2010 Decret 97/2001, de 3 d'abril, sobre l'acreditació i el funcionament de les entitats col·laboradores d'adopció internacional (DOGC número 3369, publicat el 17 d'abril de 2001). Decret 2/1997, de 7 de gener, pel qual s'aprova el reglament de protecció dels menors desemparats i de l'adopció (DOGC número 2307, publicat el 13 de gener de 1997), modificat parcialment pels decrets següents:
- Decret 127/1997, de 27 de maig, pel qual es modifica parcialment el Decret 2/1997, de 7 de gener (DOGC número 2402, publicat el 30 de maig de 1997). En aquest reglament s'estableixen els criteris de valoració dels sol·licitants d'acolliment i adopció i es regula la tramitació de l'adopció internacional.
- Decret 22/1997, de 30 de gener, pel qual es modifica la disposició final del decret 2/1997, de 7 de gener (DOGC número 2321, publicat el 31 de gener de 1997).
- Decret 62/2001, de 20 de febrer, de modificació parcial del Decret 2/1997, de 7 de gener (DOGC número 3337, publicat el 28 de febrer de 2001).
- Decret 337/1995, de 28 de desembre, sobre l'acreditació i el funcionament de les institucions col·laboradores d'integració familiar i de les entitats col·laboradores d'adopció internacional (DOGC número 2153, publicat el 12 de gener de 1996).
- Aquest decret regula les Entitats Col·laboradores d'Integració Familiar (ECAI) i és on es recullen les funcions que hauran d'exercir aquestes entitats, la seva composició i funcionament, així com el procediment per ser acreditades.

-

### **3. FASES PER ADOPTAR:**

A continuació hi ha una descripció de les fases que s'han de seguir per poder adoptar.

### **3.1 INFORMACIÓ**

Abans de prendre la decisió d'adoptar, és necessari obtenir informació. Per obtenir-la ens podem adreçar a:

- **L'Institut Català d'Adopció (ICA):** és l'organisme competent a Catalunya en matèria d'adopcions internacionals. Tramita les adopcions d'infants originaris dels països en què quedi garantit el respecte als principis i a les normes d'adopció internacional i la intervenció deguda dels seus organismes administratius i judicials. En aquest organisme es pot obtenir tota la informació relacionada amb les adopcions i també organitza sessions informatives per explicar els procediments i les diferents possibilitats per adoptar infants. El fet d'assistir a aquestes reunions dona un certificat d'assistència com a participants que es pot incloure en la documentació que s'haurà de lliurar en el procés adoptiu.
- **Les Entitats Col·laboradores d'Adopció Internacional (ECAI):** són fundacions legalment constituïdes, sense ànim de lucre, que tenen entre altres finalitats, la protecció de menors. Realitzen funcions de mediació entre les persones sol·licitants d'adopció internacional i els països d'origen de l'infant. Per portar a terme les funcions de mediació han d'estar degudament acreditades per l'òrgan competent de la Generalitat de Catalunya i autoritzades en el país d'origen.
- **Les associacions de famílies adoptives:** són grups de persones, les quals acostumen a ser famílies que han adoptat o que ho pretenen. Aquestes s'integren en una associació per tal d'auto ajudar-se o ajudar altres persones que pretenen adoptar mitjançant la seva experiència.

### **3.2 PRESENTACIÓ DE LA SOL·LICITUD**

A Catalunya cal presentar la sol·licitud d'adopció internacional en una de les delegacions territorials de l'ICA a Girona, Lleida, Tarragona o les Terres de

l'Ebre. En entregar la sol·licitud d'adopció cal especificar el país on es desitja adreçar la sol·licitud, és a dir, el país on es vol adoptar, cal complir tots els requisits que demani aquell país i, si s'escau, s'ha de fer constar l'ECAI que ha de tramitar l'expedient. L'Institut Català de l'Adopció només tramita les adopcions de menors originaris dels països en els quals quedi suficientment garantit el respecte als principis i a les normes de l'adopció internacional i la intervenció deguda dels seus organismes administratius i judicials.

A la sol·licitud s'ha d'adjuntar la informació següent:

- Volant d'empadronament o constin totes les persones que viuen al domicili (l'expedeix l'ajuntament del municipi dels sol·licitants).
- Documentació acreditativa de la situació econòmica de cada sol·licitant.
- Fotocòpia completa de la darrera declaració de la renda.
- Fotocòpia de la darrera nòmina o certificat d'empresa.
- Informe mèdic de salut física i psíquica que mostri la possibilitat de prestar una atenció adequada a l'infant. L'ha d'expedir un metge o una metgessa col·legiats (no cal que sigui sobre l'imprès oficial o el certificat mèdic).
- Certificat d'antecedents penals de cada sol·licitant.

### **3.3 FORMACIÓ I VALORACIÓ DE LA IDONEÏTAT**

Tenint en compte que l'adopció és una mesura de protecció a la infància amb la finalitat de trobar una família que s'adeqüi al màxim a les necessitats de cada nen o nena, les persones que s'ofereixen per adoptar un infant a Catalunya o a un altre país han de seguir un procés de formació i valoració. Aquest procés de formació i valoració comprèn sessions informatives i formatives, i un mínim de dues entrevistes, de les quals almenys una la fa un/a professional en treball social i una altra la fa un/a professional en psicologia. També s'ha de fer una entrevista al domicili dels candidats.

A partir d'aquestes sessions i entrevistes, i la corresponent valoració, s'elabora l'informe psicosocial. Tot aquest procés el realitzen les ICIF, Institucions Col·laboradores d'Integració Familiar.

Les circumstàncies que tenen en compte els equips tècnics competents per a la valoració de les persones que sol·liciten l'adopció són les següents:

**En relació a les circumstàncies personals dels adoptants:**

- Tenir un equilibri personal adequat.
- Tenir estabilitat en la relació de parella.
- Tenir salut física i psíquica que permeti l'atenció a l'infant.
- Flexibilitat d'actituds i adaptabilitat a la nova situació que planteja l'adopció.
- Motivació per exercir funcions parentals que incloguin cobrir les necessitats i mancances d'un infant.
- Motivacions per a l'adopció compartides en el cas de parella.

**En relació a les circumstàncies familiars i socials:**

- Entorn relacional favorable i adequat a la integració del menor adoptat.

**En relació a les circumstàncies socioeconòmiques:**

- Situació econòmica que permeti l'atenció a l'infant.
- Habitatge en condicions adequades.

**En relació a l' aptitud educadora:**

- Capacitat de cobrir les necessitats educatives i de desenvolupament de l'infant.
- Entorn familiar que pugui donar suport en la tasca educativa.

### **En relació a les expectatives amb l'infant:**

- No elecció del sexe de manera excloent.
- Acceptació de l'herència biològica de l'infant i acceptació i respecte de la seva història, identitat i cultura.
- Acceptació de la relació de l'infant amb la seva família biològica, si escau.

Si la resolució és favorable, l'ICA emet el certificat d'idoneïtat (CI). Aquest és un document clau i necessari per poder adoptar un menor d'un altre país. Té en compte les directrius del Conveni relatiu a la protecció del menor i a la cooperació en matèria d'adopció internacional. Aquesta resolució administrativa emesa per l'ICA a partir de l'informe psicosocial elaborat per les ICIF té una vigència de tres anys. El temps que passa entre la presentació de la sol·licitud i la resolució de la idoneïtat no pot ser superior als 6 mesos.

### **3.4 TRAMITACIÓ DE L'EXPEDIENT**

La tramitació de l'expedient d'adopció internacional varia en funció del país escollit:

- En els països que han ratificat el Conveni de la Haia, les persones sol·licitants poden escollir entre tramitar-lo a través de l'ICAA o bé a través d'una ECAI acreditada.
- Si el país no ha ratificat el Conveni de la Haia, les persones sol·licitants poden tramitar-lo directament o bé fer-ho a través d'una ECAI acreditada.
- També hi ha la possibilitat que, amb independència de tractar-se d'un país signatari de la Haia o no, les persones sol·licitants hagin de tramitar el seu expedient obligatòriament a través d'una ECAI a causa del requeriment dels organismes competents del país d'origen o del requeriment dels organismes competents de Catalunya.

L'expedient s'ha de tramitar al país d'origen de l' infant amb tota la documentació que el país demana als candidats. Pot ser que, els organismes competents requereixin informació o documentació complementària, que caldrà aportar per seguir el procés.

### **3.5 TEMPS D'ESPERA**

El temps d'espera entre la tramitació de l'expedient i l'assignació de l'infant depèn del país d'origen del nen o nena. Aquesta espera pot ser de mesos o anys. Es tracta d'una de les fases més complexes de tot el procés d'adopció donat que els adoptants ja no són part activa del procés.

### **3.6 ASSIGNACIÓ DE L'INFANT**

L'organisme competent en matèria d'adopcions del país d'origen de l'infant s'ocupa de la declaració d'adoptabilitat d'un infant i se l'hi assigna una família, la qual ha de declarar per escrit l'acceptació del nen. També, l'organisme transmet a la família tota la informació coneguda sobre el menor i sobre el lloc on es troba. S'inclouen informes sobre la seva salut i alguna fotografia. Quan sigui el moment, caldrà viatjar al país on es troba l'infant per començar el procés de relació i vinculació amb aquest, i per efectuar els tràmits per a l'adopció davant dels òrgans judicials competents. La durada de l'estada i el nombre de viatges varia en funció del país.

La majoria de països demanen informes de seguiment post-adoptiu, que són elaborats per la ICIF o l'ECAI corresponent. La periodicitat i la durada les determina el país d'origen.

### **3.7 ADAPTACIÓ**

Les persones adoptants d'infants a l'estranger, un cop han tornat al seu país, poden sol·licitar la inscripció del naixement i l'anotació de l'adopció d'aquests infants al Registre Civil del seu domicili, és a dir, han d'empadronar-lo.

Des del Registre Civil on s'hagi realitzat aquesta inscripció es farà la corresponent comunicació al Registre Civil Central.

## **4. EXPERIÈNCIA PERSONAL**

### **4.1 ELS MEUS PARES**

#### RAONS PER LES QUALS VAN VOLER ADOPTAR:

Els meus pares van estar aproximadament un any intentant tenir un fill però no hi havia manera. Així que van decidir anar al metge i després d'unes quantes sessions, la ginecòloga va notar algo estrany, i va adonar-se'n que la meva mare tenia menopausa precoç.

La idea de voler adoptar va ser de la meva mare. Un dia va veure un programa a la televisió sobre nenes xineses en un orfenat on les tractaven molt malament i des de llavors se li va ficar al cap que volia adoptar-ne una. Ho va parlar amb el meu pare, però ell ho veia massa complicat, començar un procés tan llarg amb la seva edat (53 anys) i a més, ja tenia una filla d'un altre matrimoni.

Durant l'any següent, la meva mare va seguir insistint al meu pare que ella volia tenir una filla. El meu pare ho va estar meditant durant tot l'any, i va arribar a la conclusió que si a la meva mare li feia il·lusió tenir una filla, ell no podia privar-li aquest dret perquè ell ja en tingués una. Així que es van posar mans a l'obra i van començar a informar-se per començar el procés.

### **4.2 AMB QUI VAN CONTACTAR?**

Tot va començar quan els meus pares van conèixer a una parella que tenien una filla xinesa adoptada, i van començar a xerrar. Com els meus pares ja estaven interessats en el tema, els hi van preguntar al matrimoni què s'havia



de fer per adoptar i a on s'havien de dirigir per a que els ajudessin. Aquests, els hi van aconsellar que es possessin en contacte amb l'AFAC (Associació de Famílies Adoptants a Xina), que els hi facilitaren els tràmits i els ajudarien en tot.

Això va passar durant un estiu, així que a la tornada de les vacances, al setembre, es van posar en contacte amb l'AFAC, i a finals de mes, els meus pares van presentar els primers papers a la Generalitat.

Després de presentar més papers, l'AFAC els hi va dir que la situació per adoptar a la Xina estava complicada i potser tancaríen "les portes" durant un temps, així que havien de mirar altres possibilitats. Van anar a informar-se a diferents ECAI, com abans he dit són les fundacions que tenen com a finalitat la protecció de menors i van mirar l'opció d'adoptar a l'Índia o el Tibet, encara que els meus pares tenien poques possibilitats en aquests països per l'edat que tenien.

També un dels requisits que demanaven en la majoria d'associacions era que estiguessin casats i ells no ho estaven, així que per adoptar-me ho van haver de fer.

Com que en aquests països (Índia i Tibet) veien poques possibilitats, van decidir arriscar-se per l'adopció a Xina.

Un dels altres requisits que havien de fer per poder continuar amb el procés, era fer el curs d'idoneïtat, que consistia en fer reflexionar als futurs pares sobre el que comportava ser pare o mare adoptiu i que no era tan idíl·lic com ho semblava. El primer cop que la Generalitat va contactar amb els meus pares per donar-los data per assistir a aquest curs, el dia coincidia amb el de la seva boda, així que van haver de posposar el curs i per tant, es va fer més llarg el temps d'espera de l'adopció.

Un cop casats, van assistir al curs d'idoneïtat. El meu pare no anava gaire convençut perquè ell ja sabia què era ser pare i no li agradava el fet de que

### *És positiva l'adopció a la Xina?*

li expliquessin com ser-ho, però contràriament al que esperaven, el curs els hi va semblar molt enriquidor.

Finalment havien d'esperar a que els truqués la Generalitat per dir-los si entraven en el nombre de persones que podien adoptar aquell mateix any. Els van trucar però els hi van dir que no entraven i que encara no sabrien quan tornarien a obrir les portes per adoptar a Xina, per tant, que miressin altres països per adoptar. Però ells no volien cap altre país, preferien esperar i que si no podia ser, es resignarien. En aquell moment, quan la persona que estava a l'altra banda del telèfon va notar la seguretat que tenien els meus pares per adoptar a la Xina, els hi va dir que tenia una bona notícia i que sí que entraven en el nombre de famílies que anaven a adoptar a la Xina.

Ara el que els hi quedava era esperar.

Una de les coses que m'han explicat els meus pares és que, per exemple, per adoptar a Rússia, et deixaven escollir el nen o nena i això no els hi va agradar gens. Això a la Xina, en canvi, no passa. L'únic del que se'n recorden és que els hi van donar uns papers on podien posar que preferien, si nen o nena i l'edat. Ells van posar que fos nena i preferiblement menor d'un any, encara que de totes maneres no t'asseguraven res.

### **4.3 ECONOMIA: QUANT COSTA ADOPTAR?**

El fet d'adoptar a una nena no costa diners perquè no compres a un fill, sinó el que sí que s'ha de pagar són tots els tràmits que comporta el procés, el viatge, les despeses del viatge i a més s'ha de fer una donació a l'orfenat de quantitat voluntària. Encara que l'AFAC et diu més o menys quant ha de ser, uns 6000€ (1 milió de pessetes en aquella època).

#### **4.4 TEMPS: QUANT VA DURAR EL PROCÉS?**

En el cas dels meus pares va trigar més del que els hi havien dit. Al començament els hi van dir que serien nou mesos i al final van ser uns dos anys.

La causa per la qual es va allargar el procés va ser la grip aviària. Van ser uns anys difícils pels meus pares perquè estaven molt preocupats per si sortiria bé o no. Es ficaven cada dia a Internet per veure la situació a Xina i assistien a reunions i quedades amb pares que ja tenien a les seves filles adoptades.

Va arribar el dia en el que la Generalitat va trucar als meus pares i els hi van dir el número d'expedient d'adopció i els van citar juntament amb el grup de pares que també estaven esperant a la seva filla. Es van reunir a l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció i allà els hi van donar l'expedient amb la fotografia de la nena que els havien assignat. També allà es van acordar els les dates del viatge a Xina. Viatjarien el setembre del 2003.

Els meus pares un temps abans ja havien contactat amb altres pares que vivien a prop de Barcelona i havien quedat per conèixer-se. Mantenim el contacte fins el dia d'avui.


*És positiva l'adopció a la Xina?*

A continuació he escanejat els documents que els hi van entregar als meus pares on em van veure per primer cop.

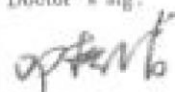

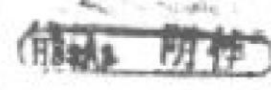
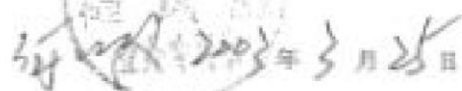
És positiva l'adopció a la Xina?

预涉外送养儿童体格检查表  
CHILDREN MEDICAL EXAMINATION RECORD

填表日期: 2003年3月25日

姓名: 潘子胜 性别: 女 出生日期: 2002年8月27日 Name Sex Date of birth		
送养机构(人): 高州市社会福利院 Placement Institute (Person)		
既往病史: Medical history		
一般状况: 身高 65 公分 体重 7.5 公斤 General Height (cm) Weight (kg)	Condition 头围 42 公分 胸围 43 公分 Head size (cm) Chest size (cm)	
视力: 左 L. 矫正视力: 左 L. Vision 右 R. Corrective vision 右 R.	辨色力: 砂眼病: 左 L. 无 Color sense Trachoma 右 R. 无	
其他眼病: 无 Others	意见: 正常 Comment 医生签字: 魏志远 Doctor's sig.	
听力: 左 L. 耳疾: 左 L. 正常 Hearing 右 R. Ear disease 右 R. 正常	鼻: 正常 嗅觉: 正常 Nose Sense of smell Others	
咽喉: 正常 口腔: 正常 牙齿数目: Throat Oral cavity Teeth	龋齿: Dental caries	
肺部: 正常 Lungs	意见: 正常 Comment	
腹部: 胃 正常 肝 不大 脾 不大 Abdomen Stomach Liver Spleen	医生签字: Doctor's sig.	

És positiva l'adopció a la Xina?

心脏: 心脏不大 心率 105次/分 心律 不齐 Heart Margin Rhythm Cardiac sound Heart rate	意见: 正常 Comment
血压: 正常 Blood pressure	医生签字: Doctor's sig.
神经系: 正常 Nervous system	
脊柱: 正常 Spine	意见: 正常 Comment
四肢: 正常 Limbs	医生签字 Doctor's sig.
皮肤: 正常 Skin	
疝气: 无 Hernia	
胸廓: 无畸形 Thorax	
握力: 左 L. 正常 右 R. 正常 Grip	
泌尿生殖系: 正常 Urogenital system	
其他: 无 Others	
胸部 X 线 检查 Chest X-ray	心电图 ECG
<p>胸透 心肺未见异常病变</p>	
化验室检查: Laboratory exam	
诊断: Diagnosis	健康
负责医师签字: Sign by	 2005年3月25日

备注: 心脏异常的儿童查心电图

## 公 证 书

(2003)粤公证外字第 54662 号

兹证明前面的复印件内容与高州市人民医院门诊部发给潘子胜（女，二〇〇二年八月二十七日出生）的《预涉外送养儿童体格检查表》原件相符。原件上该门诊部的印章属实。

中华人民共和国广东省公证处

公证员：

方静红

二〇〇三年九月十五日

公证处

15380205

NOTARIAL CERTIFICATE (Translation)  
(2003)YGZW. ZI, No. 54662

This is to certify that the photocopy attached hereto is in conformity with the original Children Medical Examination Record, issued by the People's Hospital of Garzhou City, Guangdong Province to Pan Zisheng (female, born on August 27, 2002). The seal of the said hospital, affixed to the original copy, is found to be authentic.

Notary: Fang Jinghong  
Notary Public Office of Guangdong Province  
The People's Republic of China  
September 15, 2003



#### **4.5 EL VIATGE I L'ORFENAT**

Els meus pares van iniciar el viatge el 13 de setembre de 2003 amb el seu grup de pares adoptants i van arribar el 14 a Xina. El primer avió va ser de Barcelona a Frankfurt, el segon de Frankfurt a Pequín i l'últim de Pequín a GuangDong. Això en el cas dels meus pares. Altres pares a Pequín van agafar diferents avions per volar cap a les seves províncies.

De sis famílies de Barcelona, quatre se'n van anar a diverses províncies i la meva i una altra, se'n van anar cap a on jo estava. A l'aeroport de Pequín, els meus pares van conèixer a una parella que també estava esperant per viatjar cap a GuangDong per anar a buscar a la seva filla, aquests venien de Cadis.

Un cop van arribar, la guia (una noia jove asiàtica que els hi feia de traductora) els hi va dir que podien anar a buscar a les nenes a la notaria la mateixa tarda que havien arribat. Així que van anar-hi. Quan hi van arribar, a cada família li van donar la nena que els hi havien assignat i en el moment en el que als meus pares els hi van donar la seva, la meva mare se'n va adonar de que els hi estaven donant una nena que no era la seva. Però, el meu pare es pensava que sí i no entenia què passava. La meva mare es negava a agafar a la nena perquè sabia que no era jo, i tenia fotografies que ho demostraven. Després d'haver demanat el testimoni d'una de les mares que em sabia reconèixer (perquè havia vist les fotografies des del principi) i d'explicar a la guia el problema, la cuidadora va adonar-se'n que havia estat un malentès i que aquella nena era per una altra família que tenia els mateixos cognoms. Llavors, els hi van dir que haurien d'esperar un dia més per veure'm, ja que m'havien de portar des de l'orfenat on estava fins a la notaria.

L'endemà següent, els meus pares em van rebre molt il·lusionats però jo, només feia que plorar. Va ser posar-me en braços de la meva mare i quan vaig veure que la meva cuidadora se'n anava, vaig començar a plorar com si no hi hagués demà.

## *És positiva l'adopció a la Xina?*

Tot i això, per fi estava amb la meua família i ara només quedava tornar a casa.

A continuació hi ha una carta que ha escrit la meua mare sobre les sensacions que va tenir al veure'm per primer cop. Encara que sembla que el moment de la trobada entre els pares i el fill és idíl·lic, realment no és així del tot. Aquí tenim el clar exemple:

*La primera vegada que vam veure a la nostra filla Sheng va ser diferent al que m'imaginava. Per començar ens l'havien "d'entregar" el dia abans però es van equivocar i ens volien donar a una altra Sheng. Sí, encara que semblava mentida. Per tant, com ella estava a quilòmetres de distància, no ens la podien donar fins l'endemà. Jo quasi no vaig poder dormir.*

*Al dia següent, a la notaria, quan va arribar la Sheng, venia amb la seva cuidadora i aquell moment que jo esperava "idíl·lic" va ser tot el contrari. La Sheng només veure'm es va posar a plorar desconsoladament i jo no ho entenia, estava tant posada en els meus sentiments, en la meua il·lusió, que no entenia que ella estava morta de por. No sabia on era, no sabia qui eren aquelles persones tan diferents al que estava acostumada a veure, i que, a més li parlaven en un idioma estrany. En definitiva de la gent del seu dia a dia, de la seva zona de confort. Va ser difícil, no podíem consolar-la de cap manera, plorava i plorava fins que es va quedar adormida.*

*Així va seguir uns dies, dormia i quan es despertava i ens veia, es tornava a dormir. Plorava sense estridències, només li queien les llàgrimes. Era angoixant. Però després, poc a poc, es va anar relaxant, es va anar adaptant, ens va acceptar i tot es va anar fent més fàcil.*

*Fins que vam aconseguir ser una família.*

Quan vaig veure als meus pares per primer cop, jo ja tenia 13 mesos recent complets. En realitat m'haurien d'haver vingut a buscar quatre mesos abans, però per culpa de la grip aviària es va retardar el procés.

## *És positiva l'adopció a la Xina?*

Segons el que m'han explicat, a mi em van trobar davant d'un col·legi en un cistell, m'hi van deixar allà a propòsit perquè em trobessin fàcilment. Anava vestida amb un pijama nou i hi havia una muda neta al costat. Per tant, creiem que els meus pares biològics m'estimaven, però no es podien fer càrrec de mi. Les raons per les quals em van donar en adopció no es saben però majoritàriament els casos a la Xina, són perquè no et poden mantenir econòmicament. A aquest motiu també hem d'afegir que hi havia la llei del fill únic, que obligava a quedar-se només amb un sol fill i normalment, preferien els nens per interessos econòmics. Ja que aquests podien treballar i aportar diners, i les nenes només podien fer les feines domèstiques i tenir cura dels grans. Per sort les coses han anat evolucionant i, avui dia, la dona xinesa està insertada en el món laboral.

Podem comparar la Xina amb Rússia en els diferents motius per els quals donen en adopció als seus fills. El primer país, habitualment donen a les seves filles en adopció perquè saben que no les poden mantenir i volen que aquestes tinguin un futur que segurament a la Xina no tindrien. A més, les mares xineses solen ser dones sanes, que no han ingerit ni alcohol ni drogues durant l'embaràs i per tant, els fills són nens sans. En canvi, a Rússia passa tot el contrari. Hi ha un gran percentatge de dones a Rússia que beuen i es droguen de manera habitual, i quan es queden embarassades el fill els hi representa un pes més, i per tant, la majoria de casos els nadons russos són abandonats. Això comporta que els nens pateixin el Síndrome de alcoholisme fetal, a l'haver estat dins d'una dona alcohòlica i drogoaddicte durant el seu desenvolupament, tenen problemes de salut (físiques, mentals, de creixement i de conducta).

L'orfenat on jo estava era el de Guangzhou situat en aquesta mateixa ciutat, al districte de Tian He a la capital de la província de Guangdong. La direcció és Guang Zhou City Children's Welfare Institute 233, Long Dong Long Hu Road, Tian He District Guang Zhou City, Guangdong Province, China.

Codi postal: 510520

## *És positiva l'adopció a la Xina?*

Guangzhou és una ciutat al sud de Xina, capital de la província de GuangDong. Té una població d'uns 3152825 habitants a la ciutat en si, i 9496800 habitants en tota l'àrea municipal. La seva superfície és de 743440 km<sup>2</sup>.

L'orfenat es va fundar l'any 1957 i té una àrea de 59500 metres quadrats amb una àrea de construcció total de 32000 metres quadrats. Ofereix infermeria, atenció mèdica, rehabilitació, educació i altres serveis. Dona llar a uns 600 nens i també a ancians. Alguns nens viuen a l'orfenat i altres amb famílies d'acollida de la ciutat. L'any 2000 va ser un dels orfenats de GuangDong que donava més nens en adopció internacional. El director d'aquest centre es diu Xu Jiu.

1. Aquí tenim alguna de les fotografies de l'orfenat extretes del següent link:

<http://conelcorazonenchina.blogspot.com/2010/04/guangzhou-city-cwi-guang-dong.html>

Exterior:



Interior:



#### **4.6 PAPER DE LA FAMÍLIA I AMICS**

Quant a la família i amics la notícia va ser benvinguda.

La meva única iaia es va posar molt contenta quan es va assabentar de que seria àvia i en tot moment va estar receptiva. Els amics dels meus pares també es van alegrar molt i ho van viure amb molta emoció.

Tots van seguir de prop el procés de l'adopció amb moltes ganes i il·lusió. Sobretot amb impaciència perquè es va allargar més del previst.

A l'arribar de la Xina, el 28 de setembre de 2003, la meva família m'esperava a l'aeroport, impacients per veure'm i abraçar-me.

No puc queixar-me sobre la família que m'ha tocat, sempre m'han estimat molt i m'han mostrat afecte.

#### **4.7 ADAPTACIÓ A LA NOVA CULTURA**

Vaig arribar a Espanya amb un any i un mes, així que per a mi des de sempre la meva cultura ha estat la d'aquí. Suposo que a la Xina m'haurien estat parlant en xinès però la veritat és que no me'n recordo d'una paraula. Per això em fa gràcia quan algú em pregunta que si sóc xinesa, per què no parlo xinès. Doncs no és gaire difícil d'entendre, si un nadó s'ha criat en un país on es parla un idioma (en aquest cas el castellà i el català) i és l'únic que ha escoltat repetitivament i el que li han ensenyat, per més que vingui de qualsevol altre, sigui xinès, africà o americà, aquest serà el seu idioma

matern. No té res a veure que per que hagi nascut en un lloc hagi de saber parlar l'idioma natal d'aquell país.

Des de petita, els meus pares m'han ensenyat totes les tradicions que es fan tant a Espanya com a Catalunya. Cada any hem celebrat el Nadal: els Reis Mags, el Caga Tió, el Pare Noel (encara que aquest sigui estranger). També Sant Jordi, la revetlla de Sant Joan i els aniversaris.

En general, he tingut una infància com qualsevol altre i estic acostumada al que es celebra aquí. Així que directament no he hagut d'adaptar-me a una nova cultura, sinó a un canvi. Puc dir que he sigut molt feliç durant tota la meva infantesa.

El que sí que ha estat més xocant per a mi és veure que la gent d'aquí té trets físics diferents als meus, i això és una cosa que fins avui dia encara ho tinc. Encara que avui dia el món està molt més globalitzat, la majoria de la gent que m'envolta no és com jo. És a dir, no tenen els ulls ametllats o el nas xato i vulguis o no, algun cop ha estat un complex per a mi. Però ara ja no. Ara m'agrada ser diferent als altres, i que se'm reconegui per aquest fet. No vol dir que ho tingui assimilat del tot, perquè com tothom, els complexos segueixen allà, però s'ha de ser feliç tal com som.

#### **4.8 AMB QUI EM RELACIONO? ACCEPTACIÓ A L'ESCOLA I FAMÍLIA**

Amb 2 anys vaig anar a la llar d'infants, a la Trepça, aquí a Cornellà. Els meus pares volien que des de petita comencés a socialitzar i que fes amics. A més per la seva vida laboral, no podien estar tot el dia amb mi.

A la llar d'infants m'ho vaig passar bé, no vaig ser discriminada mai. Segons el que m'ha explicat la meva mare, em divertia i tenia amics. Només hi havia un nen, que pegava als altres, però ho feia perquè era així, no per cap motiu en concret. Aquest nen sovint ens pegava a una amiga i a mi per ser noves, suposo que ell portava des de més petit, però com he dit abans, no ho feia per discriminació ni res.

Després als 3 anys vaig començar en un col·legi nou, a l'escola Mediterrània, just al que hi ha davant d'aquest institut. Allà vaig conèixer a

## *És positiva l'adopció a la Xina?*

un munt de nens nous i m'ha dit la meva mare que el primer dia quan vaig arribar a casa, li vaig dir que aquest col·legi sí que m'agradava. No és que no m'agradés la llar d'infants, però devia estar farta d'aquell nen.

Crec que el primer cop que em van dir: "Xina" va ser al col·legi. No sé si els nens ho deien amb mala intenció, suposo que no. Quan som petits diem tot el que ens passa pel cap, i em devien veure diferent a ells, com he dit abans pels trets físics, i deien el que veien. Perquè sí, sóc xinesa i no té res de dolent.

Algun cop sí que he sentit que m'han dit "Xina" en to de burla però a paraules nècies, oïdes sordes. Tot i que quan em diuen això em fa mal, perquè no sé perquè la gent ho utilitza com un insult. Sobretot la gent racista, que no té arguments per defensar els insults que diuen contra gent que no té els mateixos orígens que ells. Sincerament aquesta gent dóna fàstic. No suportó el racisme, ni la xenofòbia ni qualsevol altre tipus de discriminació. Qualsevol persona que pensi d'aquesta manera, no la vull en la meua vida.

A part d'això, mai he tingut problemes per relacionar-me pel fet de ser xinesa. És més, a molta gent li crido l'atenció per aquest fet i s'interessen per saber de la meua vida. El que sí que pot confondre, és que ara, arreu del món hi ha de tot, i a Catalunya, per exemple trobem que hi ha molts xinesos (famílies senceres) que venen aquí i munten els seus negocis. Per tant, la gent no sap si ets xinesa adoptada o si la teua família també ho és.

Crec que des del primer moment vaig ser acceptada i molt estimada pels meus familiars. Tant la meua família com els amics dels meus pares (que els considero part d'ella), m'han apreciat molt i m'han tractat sempre com un membre més del seu entorn.

Els meus pares des de sempre m'han explicat que no sóc la seva filla biològica, perquè jo preguntava què com havia estat el meu naixement (el part de la meua mare i detalls de l'embaràs), cosa que la meua mare no

sabia què respondre, així que des de petita m'han deixat les coses clares. També veia que no m'assemblava gens a ells, així que no podrien haver-me mentit durant molt temps.

#### **4.9 COM EM SENTO AL SER ADOPTADA? PENSAMENTS I REFLEXIONS**

La veritat és que no recordo haver tingut una infància diferent a la resta. Els meus amics mai m'han discriminat per venir d'un altre país i sempre m'han estimat tal i com sóc. No acostumo a ser una persona a la que li ofenguin els insults racistes, sí que és veritat que molts cops em paro a pensar i m'agradaria canviar algunes coses, encara que tot i així després me n'adono que són ximpleries.

Com hagués estat néixer aquí? Per què he nascut a la Xina? O simplement, per què he de tenir els ulls ametllats? Aquestes són algunes de les preguntes que em faig. Són complexes que a vegades m'han fet menjar-me molt el cap però que a la fi, tots els "defectes" són virtuts en realitat.

La gent sovint em pregunta que si m'agradaria saber qui són els meus pares biològics i la veritat és que puc viure sense saber-ho. Sincerament a vegades és millor no saber la veritat perquè pot ser que no serveixi de res, inclòs et pot fer mal. Tampoc m'importaria saber-ho, si per coses del destí ho acabés esbrinant, seria una dada més per a la meua vida, res més. Els meus pares són els que tinc, els que m'han estimat i m'han donat una família. Els altres, en canvi, no m'han aportat res, per a mi són uns desconeguts. Només puc dir que em faria gràcia saber si m'assemblo a ells o no i si tinc germans o germanes.

Però molts cops els meus amics no entenen el fet que no m'interessi saber qui em "va portar a aquest món" perquè ells pensen que és súper interessant i que segur que aportaria coses positives a la meua vida. Això ho diuen perquè vist des de fora sembla molt fàcil i divertit, però no es posen en la meua pell i no senten el que jo sento.



Quan algú opina sobre la teva vida, veient tot en tercera persona, sembla molt senzill tot, però m'agradaria saber què farien ells si fos la seva. Estic segura que no dirien el primer que se'ls passa pel cap i s'ho pensarien molt més. Quan dic això, sembla que ho digui irritada, però és la veritat, jo ja em sento plena amb la família que tinc i no necessito remoure el passat.

#### **4.10 ESTÀ NORMALITZAT A CATALUNYA?      INSULTS I COMENTARIS RACISTES**

La veritat és que sí, jo crec que a Catalunya està bastant normalitzat, ja que hi ha un gran nombre d'adopcions de nenes xineses en aquesta comunitat. La gent està més acostumada a veure xinesos encara que tot i això, segueix havent gent que no s'assabenta de que vivim en un món on hi ha diferents races. A més, també ha crescut la immigració de xinesos que vénen aquí a buscar feina i per tant, encara podem veure més diversitat de cultures als carrers.

Quant als comentaris i insults, segueix havent de tot. A mi directament no m'han insultat "greument", sí que algun cop m'han dit "Xina" o s'han burlat imitant parlar xinès, però ja no em molesta. S'ha d'aprendre a passar d'aquestes coses i a no donar-li més importància de la que té. Al final la gent se n'adona que és realment important en una persona i deixen a part el tema de la teva provinença.

Xerrant amb amigues meves que també són adoptades (xineses), m'han explicat anècdotes que els hi han passat i posem en comú les situacions semblants que hem viscut.

Una d'elles em va explicar que un dia tornant de l'escola cap a casa, va veure que una noia que duia un cotxet amb un nadó, necessitava ajuda per seure en una cadira d'un bar (a una terrassa). Llavors la meva amiga la va voler ajudar perquè la veia molt amoïnada i després de que aquesta s'assegués, li va demanar que li portés un cafè. La meva amiga no sabia quina cara posar perquè l'havia confós amb la cambrera. Li va dir que ella

no treballava allà i no em puc imaginar la cara que se li devia haver quedat a la dona. També un altre cas típic que ens passa, és quan entrem a un “bazar”, la gent ens confon amb les venedores i ens pregunten on es troba tal producte, quan realment nosaltres també estem allà com a clients. Directament a mi no m'ha passat mai, però a més d'una amiga meva sí i no poso en dubte que em passi algun cop.

Aquest és un exemple de com els xinesos han arribat a donar la imatge de que la majoria de bars i botigues són seves i com la gent associa aquests negocis amb els asiàtics.

Quan ens reunim el grup de xineses i anem per Barcelona, ens sol passar que la gent s'adreça a nosaltres en anglès, perquè ens veuen a totes asiàtiques i es pensen que som turistes. Això a nosaltres ens causa molta gràcia i per seguir el joc a la gent, responem en anglès i ens “quedem” amb ells. És molt divertit la veritat, si t'hi fixes és una de les coses positives que té ser xinesa, que avui dia el mercat xinès té molta importància en la resta de mercats i vulguis o no, la gent mostra un cert respecte quan veuen a turistes asiàtiques perquè això significa “negoci”. Tot i així, nosaltres no som de famílies asiàtiques que venim a fer negoci, només ens ho passem bé.

De totes maneres he estat pensant que en un futur, potser aquest avantatge (de ser xinesa) dóna joc al que em vull dedicar quan sigui gran.

#### **4.11 COM ÉS LA MEVA VIDA ARA? SEGUEIXEN HAVENT ELS MATEIXOS COMENTARIS?**

Avui dia sóc una persona totalment acceptada en la societat que m'envolta. No penso que ningú em continuï discriminant pel fet de venir d'un altre país. La veritat és que mai he sigut una persona que s'hagi pres els “insults” a pit, més aviat a broma. La meva mare sempre m'ha ensenyat a passar de comentaris de gent que no té ni idea de la meva història.

Abans he nomenat que tinc un grup amb més xineses adoptades però no ho he explicat tot des del principi. Quan els meus pares van fer el viatge a la Xina per anar a buscar-me, van conèixer a unes quantes parelles més que

també estaven en el mateix procés. La majoria d'aquestes eren de Barcelona i els meus pares els havien conegut mitjançant l'AFAC. Una de les parelles, va contactar amb els meus pares i els hi van dir de quedar per xerrar i parlar del tema. Aquesta parella venia de Montmeló i són un matrimoni que ja tenien un fill biològic, però que havien volgut adoptar també. Després, tenim a un altre matrimoni de Badalona, un de Barcelona i un de l'Ametlla del Vallès. Aquest era el grup dels meus pares de Barcelona, que mica en mica es van anar fent pinya i estaven impacients per anar-nos a buscar. A part d'aquestes cinc famílies, durant el viatge els meus pares van conèixer a tres famílies més però que venien de diferents llocs d'Espanya. Uns de Galícia, uns de Cadis i uns altres d' Almeria.

Avui dia seguim tots en contacte i cada cert temps ens reunim tots els que podem, que normalment som les que vivim a Barcelona, per raons de proximitat. Tot i així, fa tres setmanes, van venir els que són de Cadis i vam anar a sopar. Ells i dues famílies més. També el desembre van venir els de Galícia i ens vam reunir tots després d'haver estat un any i mig sense veure'ns. Realment quedem quan venen els que són de fora de Catalunya, perquè les d'aquí sempre diem que quedarem i mai ho fem.

Tot això que acabo d'explicar fa referència a la pregunta de com és la meua vida ara, a part de parlar només dels insults que pugui rebre, que ja no acostumo a escoltar, també volia parlar de les meves amigues que estan en la mateixa situació que jo. Quan ens reunim parlem de situacions semblants que ens han passat, de pensaments que tenim sobre les nostres vides i les emocions que ens passen en el nostre dia a dia, ens adonem que tenim moltes coses en comú i que no estem soles.

#### **4.12 EXPECTATIVES DELS MEUS PARES (S'HAN COMPLERT?)**

Els meus pares diuen que sí. Estan molt contents amb mi, i no estic parlant com si jo fos un objecte el qual ha de complir una sèrie de característiques per a que els meus pares estiguin satisfets, sinó que el procés de l'adopció

els hi va sortir molt bé i han tingut una nena que no ha tingut problemes per adaptar-se a ells.

Com tots els pares, abans de conèixer a la seva filla, tenen por que pugui tenir problemes de desenvolupament, ja siguin mentals o de creixement però per sort, tots els casos de nenes adoptades, som noies sanes i intel·ligents. De fet, la majoria traiem bones notes.

## **5. XINA, ÉS EL PAÍS D'ON S'ADOPTEN MÉS INFANTS?**

Podem dir que sí. Degut a l'alt creixement demogràfic el Govern xinès va decidir aplicar una llei, anomenada llei del fill únic. Aquesta llei era una àmplia i estricta planificació familiar amb l'objectiu que cada família només tingués un fill. Aquesta campanya comportava una sèrie de penes econòmiques i socials per als qui no respectaven les directrius oficials. Tenir dos fills ja era "delicte" i per això, més d'una família donava les nenes en adopció, ja que menyspreaven a la dona com a força de treball i veien com una desgràcia tenir filles. No tenir un fill home significava una catàstrofe per a tota la família. Per això es donaven tantes nenes en adopció, perquè les dones es quedaven embarassades i normalment ja era el seu segon fill, i a l'estar tan mal vist tenir una nena, moltes decidien abandonar-les per a que algú les recollís i les portés a un orfenat. També van haver casos de dones que es suïcidaven o eren assassinades quan naixien nenes. En el llocs on hi havia medis sanitaris, els pares demanaven un anàlisi previ per determinar el sexe del bebè i decidien si la mare avortava si s'assegurava que anava a néixer una nena. Encara que a les ciutats, on vivia el 20% de la població, el nombre nens era molt similar al nombre de nenes. A les zones rurals, on s'hi concentrava la majoria de la població, es necessitaven braços per llaurar la terra i els pares, limitats a tenir un únic fill, preferien que fos nen.

## 5.1 EL SISTEMA PATRIARCAL A LA XINA

La posició de les dones en la societat imperial xinesa ha estat determinada per la seva posició a l'interior de la família. El confucianisme ha estat el sistema de legitimació social de les relacions familiars. L'aplicació social d'aquest pensament ha tingut conseqüències diferents per a les dones en la societat al llarg de la història imperial de la Xina.

La ideologia confuciana<sup>1</sup> situava a la família el lloc social de les dones. *Nei ren*, "persones de dins" és un dels sinònims amb què es coneixia a les dones en la societat tradicional (confuciana) xinesa. Així, i amb independència de la vida laboral femenina desenvolupada tant dins com fora de la família o "jia", el paper fonamental que la societat assignava a les dones era el de reproductor, elles asseguraven la continuïtat familiar per mitjà dels seus fills homes.

La família tradicional xinesa estava estructurada al voltant de les jerarquies de generació, edat, gènere. La família confuciana normativa, ideal, és a dir, legitimada pels costums socials des de la dinastia Han, es defineix com una família patriarcal, patrilineal i patrilocal. Es caracteritzava per la convivència en el mateix espai de diverses generacions, cinc eren l'ideal -difícilment conseguible d'altra banda-, perquè representava el màxim símbol de poder, prestigi i riquesa, incloses les concubines de tots els homes adults.

És **patriarcal** perquè la màxima autoritat recau en l'home de més edat de jia (criteri jeràrquic de gènere, generació i edat). És el "cap de família", el representant de la família en la societat. Les seves funcions principals són públiques i rituals. Un grup domèstic de grans dimensions també compta amb una altra figura destacable, la de "administrador familiar", fins i tot pot haver-hi dos, el que s'encarrega de l'aspecte financer familiar i d'organitzar el treball (administrador home) i l'administrador dona que s'ocupa de les

---

<sup>1</sup> Terme extret de la pàgina "Sociòlogos". La ideologia confuciana situava en la família el lloc social de les dones.

tasques i economia domèstiques. Perquè jia està vinculada a la propietat d'un patrimoni i compon una unitat econòmica formada pels ingressos i beneficis del fruit de tots els membres del grup domèstic. Per tant, és una unitat productiva, distributiva i de consum.

És **patrilineal** perquè la filiació de descendència és per línia masculina; són els fills els que hereten dels seus pares el cognom, el patrimoni i les obligacions familiars dels seus pares, entre les quals destaquen el culte als avantpassats.

És **patrilocal** perquè la residència post marital s'estableix al jia del marit. D'aquí que s'hagi considerat la dona com el "element estrany" de la família natal, ja que la seva vida està destinada a portar fills per a una altra família diferent de la materna. És la filla la que surt de la llar natal quan es casa, de manera que el matrimoni constitueix un dels ritus de pas femenins més importants en la vida de les *neiren*<sup>2</sup>.

El benestar del grup (de la família) és el màxim objectiu. Els fills (homes i dones) accepten els matrimonis que els seus pares concerten per a ells i elles. Sol ser la dona de més edat de jia l'encarregada de la recerca de l'esposa del seu fill. En aquest sentit, el matrimoni és la pràctica social que permet l'adquisició legal de dones i el seu intercanvi.

Les filles són considerades en la seva família natal com un membre transitori ja que es crien perquè s'integrin en una altra família a la qual han de donar continuïtat. Per això, "el preu de la núvia" retribueix a la família natal la inversió realitzada i, en aquest sentit, simbolitza la "compra dels drets" de la família del marit sobre la descendència de la dona. Aquest fet, demostra com s'utilitzen a les dones com si fossin objectes per guanyar prestigi o riquesa. La Xina ha estat sempre un país patriarcal en el que totes les dones han hagut d'estar sotmeses al que els seus pares i marits els manaven.

---

<sup>2</sup> *Neiren: dona (casada).*

## **5.2 CICLE DE LA VIDA FEMENÍ**

El sistema familiar col·loca a les dones en una relació competitiva, com la que s'estableix entre sogra i nora es centra en l'obtenció de l'interès i del suport del fill o marit, peça fonamental de la seva posició en la família: la sogra (la dona de més poder a jia) adquireix mitjançant el seu fill el respecte dels homes per la contribució a la seva continuïtat; l'esposa necessita del seu marit per poder arribar a aquesta posició en el futur. Però, tot i la competència i pel criteri de jerarquia que regeix en l'estructura familiar, la sogra es converteix en la "mestra" de la nora ja que d'ella aprendrà les característiques de les relacions intrafamiliars, les regles del joc permeses i, en definitiva, el maneig de la parcel·la de poder domèstica assignada a la dona.

Quan la dona té un fill home passa a ser membre de ple dret de la família marital i s'eleva el seu estatus familiar. Però ser membre de ple dret no va acompanyat de tenir drets sobre les propietats familiars, decisions sobre els assumptes econòmics o dret a l'herència del patrimoni familiar. En el sistema familiar xinès els drets només afecten la institució i als seus representants legals, és a dir, els homes. La dona casada és membre de ple dret de la família marital quan és mare. Vol dir que ocuparà un lloc un altar domèstic de veneració als avantpassats familiars.

Ja hem vist que tant la família com la mare necessiten d'un fill home: la família per perpetuar-se i la mare per poder ser sogra i adquirir un lloc a l'altar dels avantpassats.

El lloc social de la dona ha estat determinat per la seva posició en la família (àmbit de la reproducció i cura de la prole). Però hi ha un altre aspecte que també la vinculava amb el social, l'àmbit de la producció. El treball femení ha estat diferentment valorat al llarg de la història.

Durant la primera etapa de la Xina imperial les dones es dedicaven a la confecció de roba a l'interior i encara que es mantingués la divisió sexual dels espais socials espòs i esposa eren considerats igualment productius.

El grup domèstic (la família), situa doncs, el valor de les dones (valor econòmic) en la seva capacitat laboral i maternal.

Mantenir i augmentar la mida de la família és una condició que dinamitza l'economia familiar, necessitada de fills homes per perpetuar la família humana i materialment, i per això la dona és membre de ple dret quan és mare. A més, quan l'activitat femenina adquireix un valor monetari al mercat (venda d'animals criats per elles, productes fructícoles, artesanals, de confecció, etc.) la dona també aporta ingressos econòmics al grup domèstic i amb això la seva contribució a l'acumulació de capital.

A més, pertànyer a una família que practicava una manera o altra de producció influïa en la qualitat de la posició familiar de les dones i repercutia en les pràctiques familiars.

### **5.3 LLEI DEL FILL ÚNIC**

El control de natalitat ha estat tema central de l'Estat des de l'any de la revolució Xinesa, el 1949. En aquells temps es veia com un símptoma positiu que la Xina tingués una població nombrosa. Fins l'any 1972, no es va tornar a parlar del control de la natalitat. Aquell mateix any el govern va intentar imposar les primeres mesures de control de l'augment de la població. Es va establir una secció especial per aquest tema en les comissaries urbanes, mentre que s'enviaven consellers mèdics i anticonceptius a les zones rurals de la Xina.

A finals dels anys 70, Xina era el país més poblat del món i sota el mandat de Mao Zedong, es va canviar la política demogràfica i va prohibir a la major part de les famílies que tinguessin més d'un fill.

Després de la mort d'aquest, el 1976 com a conseqüència de la superpoblació mundial, Xina va començar a posar estrictes mesures de



planificació familiar amb un límit de dos fills per parella i el 1979 es va reduir a només un. Aquesta mesura buscava alleujar els problemes socials i ambientals de la Xina.

Les conseqüències que van haver van ser la millora de molts indicadors socials (a Pequín), com la renda per càpita, l'esperança de vida, l'extensió de l'educació o la disminució del nombre de persones que vivia en pobresa.

Però, el propi règim comunista va admetre que la política del fill únic també va tenir efectes negatius, com l'envelliment de la població que va portar al país a considerar la possibilitat d'elevat l'edat de jubilació, que acostuma a rondar els 60 anys en els homes i els 50 en les dones.

Les estrictes mesures van augmentar els avortaments selectius i els abandonaments de nenes per famílies que preferien tenir un fill nen. Això va desencadenar altres problemes, com el desequilibri de sexes o el tràfic de bebès i dones (en alguns pobles només hi ha homes per la preferència de tenir fills i no filles).

Altres efectes secundaris han estat considerats com violacions dels drets humans, com per exemple l'aplicació d'esterilitzacions i avortaments forçosos (fins i tot de vegades amb un embaràs molt avançat) a matrimonis que es van saltar la llei. A més, la política es va considerar per molts, un tant elitista ja que les multes per tenir més d'un fill eren molt elevades per a persones de classe baixa però eren suportables pels rics i molts d'ells es saltaven les lleis.

L'impacte social d'aquesta política obligava a les dones embarassades a buscar altres països per donar a llum al seu segon fill. Per exemple, la ciutat de Los Angeles, que per preus entre 15000 i 50000 dòlars s'arreglava el visat de turistes embarassades xineses. Encara que la majoria de dones que aconseguien aquest visat eren de classe mitjana-alta.

L'any 2010 ja es discutia el canvi d'aquesta política de control de natalitat a la Xina. El Partit Comunista havia assegurat que en 30 anys aquesta política

podria canviar. A finals de 2013 s'havien adoptat algunes mesures que flexibilitzaven aquesta política. Però no va ser molt popular ja que el cost de manteniment d'un fill segueix sent car.

Totes aquestes polítiques que es van imposar el 1979, avui dia han passat factura.

1. Xina té al voltant de 158 milions de persones majors de 65 anys, és a dir, la població envellida més gran del món. Quaranta anys de propaganda anti-natal i anti-infantil han passat factura.
2. Existeix un gran desequilibri poblacional per sexes, com una diferència de 33,59 milions a favor dels homes. La preferència de tenir fills en la cultura xinesa és una de les causes que ha produït un increment exponencial dels avortaments de fetus femenins, infanticidi femení i l'abandonament de nenes o l'entrega als orfenats.
3. L'incompliment de la política del fill únic ha tingut severes conseqüències per aquelles famílies xineses que han tingut més d'un fill i que en moltes ocasions no podien pagar l'elevada multa que se'ls imposava. En aquests casos, les autoritats comunistes privaven als nens i nenes del seu *hukou*, el document de registre civil xinès. L'absència d'aquest document impossibilita l'accés als serveis i prestacions públiques, és a dir, a l'educació, l'assistència mèdica, etc. Tampoc poden obtenir el passaport o aconseguir un treball legal.
4. En definitiva, l'exemple xinès és un clar exemple del fracàs de les polítiques de control de la natalitat que es segueixen promocionant per al tercer món i en el món occidental. Les autoritats analitzen noves directrius de planificació familiar, i proposen a les parelles que tinguin més d'un fill perquè ara es veuen en la situació de que falta moltíssima població i segons moltes estadístiques el nombre s'anirà reduint. Això perjudicarà molt a la Xina ja que necessiten mà d'obra per poder fer créixer al país.

Sobretot el que falten són dones per poder fer créixer la població, però com que en el seu moment es van donar moltes nenes en adopció o van ser avortades, ara molts homes busquen dones per poder formar una família.

En conclusió, la política del fill únic ha posat a la Xina en la situació de ser una nació envellida en comptes de gaudir dels beneficis de ser una societat rica i desenvolupada.

## **6. GRIP AVIÀRIA A XINA. RETARD EN EL PROCÉS D'ADOPCIÓ**

La Xina va decidir tancar fronteres per evitar que la grip aviària s'expandís arreu del món. Una malaltia que va provocar moltes morts d'aus i que estaven començant a infectar a persones. Xina va prendre mesures i en cas de que hi hagués un sol cas de transmissió del virus de la grip aviària entre humans, serien sotmesos a quarantena. Per a Pequín era prioritari impedir una epidèmia d'aquesta grip tot i que repercutís negativament en l'economia.

Aquesta grip és un virus que quasi mai infecta a humans, però si es contagia, pot ser mortal. Els països on hi han hagut brots han sigut Àsia, Àfrica, Amèrica del Nord i parts d'Europa. La majoria de persones que van manifestar símptomes de la grip havien estat en contacte proper amb aus malaltes. En pocs casos, el virus es va contagiar entre persones.

Les autoritats de salut pública temien que pogués ocórrer un brot mundial si un virus de la "influenza aviar" muta a una forma que es transmeti amb major facilitat entre les persones.

Els símptomes de la grip aviar poden començar en un termini de dos a set dies des de la infecció, segons el tipus. La majoria de casos, els símptomes són: tos, febre, mal de gol, dolors musculars, mal de cap i falta d'aire. Altres

## *És positiva l'adopció a la Xina?*

persones també tenen nàusees, vòmits o diarrea. En alguns casos, una infecció en els ulls (conjuntivitis) és l'únic indicatiu de la malaltia.

La "influenza aviar" ocorreix normalment en aus aquàtiques salvatges i es pot escampar en aus domèstiques com gallines, galls dindis, ànecs i oques. La transmissió de la malaltia és mitjançant el contacte amb excrements d'aus infectades o secrecions del seu nas, boca o ulls. Els mercats a l'aire lliure on es venen ous i aus mal estat, són bous de cultiu d'infecció i pot propagar la malaltia a una comunitat més àmplia. També la carn i els ous mal cuits d'aus infectades poden transmetre aquest virus.

El major factor de risc de la grip aviària sembla ser el contacte amb aus malaltes o superfícies contaminades per les seves plomes, saliva o excrements. El patró de transmissió humana segueix sent un misteri. En molt pocs casos, la grip aviària s'ha transmès d'un humà a un altre. No obstant això, a no ser que els virus comencin a propagar amb més facilitat entre les persones, les aus infectades presenten el major perill.

Les persones amb influença aviària poden manifestar complicacions que posen en risc la vida, entre elles:

- Pneumònia
- Conjuntivitis
- Insuficiència respiratòria
- Disfunció renal
- Problemes de cor

Tot i que la grip aviària pot matar més de la meitat de les persones que infecta, la quantitat de morts segueix sent baixa, perquè poques persones han tingut influença aviària. S'han informat menys de 500 morts per influença aviària a l'Organització Mundial de la Salut des de 1997.

Prevenició:

- Vacuna contra la grip aviària
- Si viatges al sud-est asiàtic o a qualsevol regió on hi ha brots de grip has de tenir en compte les següents recomanacions: evitar les aus domèstiques, netejar-te les mans (desinfectant), vacunar-te abans de viatjar.
- Carn d'au i productes a base d'ou: s'ha d'anar amb cura al manipular i preparar la carn d'au, pot estar contaminada. S'ha de realitzar una cocció completa i evitar menjar ous crus.

## **7. LA MEVA PERSONALITAT RESPECTE A LA DELS MEUS PARES**

Podríem dir que la meva personalitat s'assembla a la dels meus pares, tot i que com és normal també tinc el meu propi caràcter.

Crec que la convivència és el que realment crea la forma de ser de les persones i no té res a veure si ets adoptat o no.

Normalment, i no em refereixo a totes les famílies, els fills s'assemblen als seus pares, tant la forma d'actuar com a la de pensar. Però com deia, això no és sempre així, perquè hi ha famílies en les quals els fills pensen tot el contrari al que pensen els seus pares i mai diries que són família.

Però bé, la qüestió no és aquesta, sinó si jo m'assemblo als meus pares. I us diré que sí. M'he creat des que era un bebè amb ells i he après tot el que m'han ensenyat. M'han inculcat uns valors i unes idees per tenir un mínim de saber estar i sentit comú. Mai m'han imposat cap manera de pensar, és a dir, m'han donat molta llibertat a l'hora d'opinar sobre qualsevol tema. Sí que és veritat que moltes persones em diuen que faig gestos que fan ells quan actuo o parlo. I això em resulta graciós perquè és l'únic que em puc assemblar a ells ja que físicament és difícil. Per tant, podríem dir que el fet de ser adoptada no vol dir que no tingui trets semblants als meus pares, perquè a l'haver conviscut amb ells tants anys, ha fet que acabi adoptant les

## *És positiva l'adopció a la Xina?*

seves postures. De la mateixa manera que qualsevol altre noi/a de la meua edat amb els seus pares biològics.

Per tant, el caràcter i la personalitat de cadascú es forma a partir del seu entorn i d'ell/a mateix/a. Potser sí que si ets fill biològic d'una persona, tindràs trets psicològics semblants als teus pares, però sobretot crec que el que defineix la teua manera de ser, és el teu voltant.

## **TESTIMONIS**

La meua part pràctica ha consistit en fer diverses entrevistes a amigues meves també adoptades i als seus pares. La majoria d'elles formen part del grup de pares que van viatjar a la Xina junts per anar-nos a buscar.

Això és el que em van contestar:

### **Família Jana**

1. La família de la Jana ja tenien un fill biològic, però un dia que van anar a sopar amb uns amics seus (que aquests tenien 3 fills biològics i 1 nena adoptada) els hi van donar la idea d'adoptar, i en el seu fill gran també li feia molta il·lusió. Van pensar que els hi donaria un nou sentit a les seves vides i es van llençar a la piscina.
2. 2 anys més o menys.
3. Més o menys uns 12000€. D'aquests, 3000€ van ser per l'orfenat.

### *És positiva l'adopció a la Xina?*

4. No ha tingut mai cap problema, ja que és molt oberta i extrovertida. Sí que potser algun company de l'escola ha fet el típic comentari però com no s'ho ha pres mai a pit no li ha donat gaire importància.
5. Sí que té pensaments de que li agradaria conèixer als seus pares biològics per curiositat, però no canviaria per res del món la vida d'ara ni als seus pares.
6. És molt feliç, tant amb els seus amics i la seva família. De tot el que li podria haver passat, estar aquí és el millor.
7. Tot i que durant el procés d'espera alguna vegada havien moments d'angoixa i pensaven que potser s'estaven complicant la vida o que no era el moment adient, des del primer moment van saber que no s'havien equivocat. Les seves expectatives s'han complert, la seva filla és una nena feliç, vital amb moltes inquietuds i té moltes ganes de viure.

### **Família Alícia**

1. Per la impossibilitat de tenir fills biològics.
2. Dos anys.
3. No ho saben (no ho van voler comptar).
4. L'acceptació sempre ha estat bona tant en la família com en els amics, ja que és una persona extravertida i el fet de ser adoptada mai l'ha preocupat.
5. Sí que ha hagut algun cop que s'ha parat a pensar que li agradaria saber qui són els seus pares biològics. No li agradaria haver-se quedat a la Xina, tornar per visitar-la sí, però no per conèixer a la seva família biològica, perquè pensa que si la van deixar va ser per alguna cosa i que fins i tot, potser els seus pares biològics ja no estan vius.
6. És molt feliç, no canviaria la seva vida per res i està agraïda per la vida que li ha tocat. El fet de ser adoptada no li ha impedit res en cap àmbit (social, emocional...)

7. S'han complert totes.

### **Família Aroa**

1. Volien tenir fills però no biològics.
2. Uns dos anys. Des que van presentar la sol·licitud i els hi van donar el certificat d'idoneïtat fins que van signar els papers de l'adopció a Xina.
3. Uns 20000€. Entre la donació a l'orfenat, tràmits, viatge, etc. Exactament no ho saben ja que va anar sobre la marxa.
4. Per part de l'escola, quan era petita (a 1r i 2n de primària) no recorda haver tingut cap problema ni que no l'acceptés ningú per ser xinesa. Va ser quan va començar 3r de primària que va tenir algun "problema". Van ser poques les vegades que la gent es va ficar directament amb ella o la mirava estrany per ser de fora. Normalment eren tonteries, però se les prenia bastant a pit i no es sentia acceptada (a més era bastant sensible de petita) i també en aquella època era quan es formaven els grups i la gent es deixava de banda.

Després va tenir problemes "més greus", però que no tenien res a veure amb aquest tema. A causa d'aquests, moltes vegades no es sentia bé ni acceptada i no volia ser xinesa. No s'acceptava a si mateixa. Pensava que si hagués nascut aquí la gent no es ficaria amb ella i potser no tindria aquests problemes. El fet de no sentir-se acceptada va venir més d'altres problemes que no pas per ser adoptada. Pensa que a causa de tot això durant els anys següents a l'escola cada cop que li deien alguna cosa com "xinita" li afectava molt i li creava un complex molt gran. Per part de la família, mai ha tingut cap problema, sempre s'ha sentit acceptada. Sempre que ha tingut algun problema l'han ajudat i han fet el possible per arreglar-ho. A més per part de la família del seu pare, una de les seves cosines també és adoptada i això li feia sentir més còmode.

5. Quan era petita mai va tenir cap pensament sobre qui era la seva família biològica. No és que no hagi tingut interès sinó que no li



donava molta importància. Ara sí que comença a pensar per què la van donar en adopció (si va ser perquè era nena, perquè van tenir un accident o si era una parella jove que no podia cuidar-se'n d'ella). Li agradaria saber qui eren els seus pares biològics i la seva història, però està segura que no s'hi quedaria a viure allà amb ells (en cas que estiguessin vius). Ara està bé aquí i no s'imagina estar en un altre país ni amb una família diferent.

6. Durant aquests tres últims anys ha assumit que és diferent (que té trets diferents a la gent d'aquí i que la seva família no és igual a la de tothom) i això fa que siguem especials i no li troba cap problema. Actualment es sent totalment acceptada i integrada al curs. A l'escola sempre està aquella persona que per fer-se la graciosa diu ximpleries, però no li fa cas. És feliç tal com és però sent realista cada cop que algú diu algun comentari, li afecta vulgui o no, i això li causa complexe de tant en tant.
7. Els seus pares no tenien cap expectativa abans de l'adopció. El procés va anar molt bé, els hi va agradar tant adoptar, que poc temps després s'hi van tornar a presentar per adoptar un altre nen/a, en aquest cas la Naiara (segona filla adoptada). Es van sentir molt feliços en els dos casos que van adoptar.

### **Família Aina**

1. Sempre van voler adoptar, quan es van casar ja ho tenien clar. Quan era petita, la mare de l'Aina, on ella vivia hi havia una família on el fill era adoptat. En aquell temps no era gaire normal veure a nens adoptats però a ella li va agradar aquesta idea i per això va voler adoptar.
2. Més o menys un parell d'anys.

### *És positiva l'adopció a la Xina?*

3. Van haver de pagar diversos tràmits (informe d'idoneïtat, donació a la Xina, el viatge en si, traduccions varies, etc). Aproximadament uns 18000€.
4. Sempre a tot arreu on ha estat/anat, la gent ho ha acceptat. Mai ha tingut cap problema relacionat amb això. Sí que és veritat que quan era petita els nens/es de la classe li preguntaven coses sobre el fet de ser adoptada (si volia conèixer els seus pares biològics, etc.) però sempre per curiositat, mai per voler-la molestar.
5. Suposa que no li molestaria conèixer els seus pares biològics però no es una cosa que vulgui saber desesperadament, ja que viu tranquil·la sense saber-ho. És feliç amb la vida que té aquí així que no preferiria viure a la Xina.
6. Actualment, tal com ha dit abans, és feliç vivint aquí. El fet de ser adoptada no ha influenciat de cap manera la seva vida.
7. Les expectatives es van (i s'estan) complint.

### **Família Maleni**

1. Sempre van voler tenir un fill biològic i l'altre adoptat.
2. Dos anys.
3. El total de diners que es van gastar no ho saben, però van haver de comprar tota la roba de bebè, el viatge d'anada i tornada...
4. La majoria de cops la gent li pregunta si els seus pares són xinesos o si és adoptada i d'on és. També diu que acostuma a escoltar els típics comentaris "racistes".
5. La veritat és que no, simplement no la van poder/voler criar i per tant no li interessa. No li agrada pensar en aquest tema ni què hagués passat si s'hagués quedat a la Xina.
6. No és feliç, no pel fet de ser xinesa, perquè acceptada si que es sent. Mai ha tingut problemes per relacionar-se i fer amics. (No ha volgut explicar per què no és feliç, deuen ser problemes personals).
7. Sí que s'han complert les expectatives, el procés va ser bo.

### **Família Carmen**

1. Volien formar una família i donar una oportunitat de tenir una família a nens i nenes que no la tinguessin. La família de la Carmen tenen una filla biològica més gran.
2. Des de la primera reunió informativa fins el viatge a la Xina van passar dos anys.
3. Quant a l'economia, tenien apuntades algunes de les despeses: donatiu orfenat (2800€), viatge des d'Espanya (3100€), estada i vols interns a Xina (3210€), treballador social (90€), psicòleg (100€), taxa de peritatge (15€), despeses de menjar i regals (1000€)...
4. Sempre l'han acceptat com una més. A l'escola hi ha la típica persona que es ficava amb ella per tenir trets físics diferents.
5. Abans no tenia gaire interès per saber qui eren els seus pares ja que té els seus pares adoptius i això li bastava. Amb el pas del temps sí que li ha entrat intriga per saber per què la van abandonar. No sabia dir si hagués preferit quedar-se a la Xina perquè no sap com hauria sigut viure allà.
6. Avui dia està bastant satisfeta amb la seva vida. Quan va pel carrer algun cop sí que escolta algun comentari, però ha après a ignorar a aquestes persones. Té una família que l'estima per igual que a la resta de familiars i uns amics que l'han acceptat tal i com és.
7. Estan molt contents i feliços d'haver decidit adoptat i ho tornarien a fer.

### **Família Cristina**

1. No podien tenir fills.
2. Uns dos anys.
3. No se'n recorden.

### *És positiva l'adopció a la Xina?*

4. Molt bé tot, sempre està el típic que diu algun comentari però sempre ha estat ben acollida.
5. Sí que li agradaria conèixer als seus pares biològics però només pel fet de saber d'on ve, com eren els seus pares físicament i així relacionar els seus trets. Els seus pares adoptius "tenien por" a que ella preferís als altres pares que a ells, però ella tenia clar que no es quedaria amb els altres. No s'hagués quedat a la Xina ja que està molt bé aquí i creu que si s'hagués quedat no hagués sigut tan feliç com aquí, per les normes tan estrictes i la situació d'allà.
6. Avui dia és molt feliç i es sent molt acceptada, no té cap problema.
7. Sí. El procés va anar molt bé i estan molt satisfets amb la seva filla.

### **Família Estela**

1. La van adoptar perquè la seva mare volia tenir fills i li costava tenir un biològic.
2. Van trigar 4 anys de papers fins que al final els seus pares van ser acceptats per Xina.
3. Van haver de pagar moltíssims tràmits, al viatge només va anar el seu pare perquè demanaven moltíssims requisits.
4. La família la va acollir amb els braços oberts però a l'escola ho va passar malament per sort va tenir amigues que la van recolzar.
5. Ho pensa molt sovint. Sí que té curiositat per saber qui eren els seus pares biològics i si té germans. Pot ser que en algun moment de la seva vida es plantegi anar a buscar-los o viatjar a la Xina.
6. És feliç i acceptada. A vegades la seva autoestima ha pujat i baixat perquè hi ha gent que pot ser molt cruel.
7. És clar. Estan molt contents amb la seva filla i el procés va anar molt bé.

**Gràfic 1. Motius dels pares adoptius per adoptar:**



## **CONCLUSIÓ**

Com vaig dir al principi de tot, el meu treball de recerca no té una hipòtesi concreta sinó més d'una. Durant la investigació he pogut anar donant resposta a cadascuna de les preguntes que em vaig fer i he arribat a la conclusió següent: adoptar sí que beneficia tant a l'adoptat com als adoptants.

Per poder arribar a aquesta conclusió vaig haver de fer una introspecció, és a dir, analitzar la meva situació inicial fins l'actual i veure si sóc feliç, a més de preguntar als meus pares sobre el procés d'adopció i els sentiments que van experimentar durant aquest. El meu treball de recerca es basa en l'experiència personal, ja que la majoria de la informació l'he extret de la meva pròpia vida i crec que per això m'ha interessat tant, perquè és un tema que m'ha servit per saber més sobre mi. Com la part pràctica tenia un paper important en aquest treball, vaig haver d'entrevistar a cadascuna de les meves amigues adoptades i extreure'n conclusions. He pogut comprovar que les seves vides i la meva no són tant diferents, ja que hem patit més o menys el mateix quant a comentaris xenòfobs. Això sí, cap de nosaltres hem estat extremadament despreciades pel fet de ser asiàtiques. És clar que ser adoptades no és un procés fàcil perquè vivim en una societat en la que tot allò que és diferent, és estrany, però tot i així, hem estat ben acollides des del primer moment. Totes estem d'acord en què ens agradaria conèixer als nostres pares biològics i saber el motiu pel qual no van poder o no van voler fer-se càrrec de nosaltres, però només per pura curiositat, no ho necessitem saber per ser felices.

Les raons per les quals les nostres famílies adoptives van voler adoptar són diverses, ja podia ser o bé per incapacitat de tenir fills o perquè preferien donar una oportunitat a un bebè que ja estava al món.

En general la majoria de respostes han estat semblants, com per exemple el temps i els diners que va comportar el procés.

Després d'haver parlat amb les meves amigues sobre els seus sentiments, diuen que no canviarien per a res la seva família i la seva vida actual. Totes som molt felices i ens sentim agraïdes per haver pogut tenir aquesta

## *És positiva l'adopció a la Xina?*

oportunitat de viure en un país del primer món, on les necessitats bàsiques estan cobertes i no haver hagut de viure en un país sotmès a les injustícies. En definitiva, per a mi aquest treball ha estat un descobriment en diferents sentits: he tingut l'oportunitat de conèixer-me més a mi mateixa i saber més sobre el meu lloc d'origen però sobretot m'ha fet adonar-me'n de l'esforç i la paciència que han tingut els nostres pares per esperar quasi dos anys per tenir-nos entre els seus braços.

Per tant, la meva pregunta inicial, si l'adopció és positiva en tots els àmbits, podria dir que per mi i les meves amigues sí. Tot i que sé, que existeixen casos que no han anat tan bé com els nostres. Però jo no n'he conegut cap.

## WEBGRAFIA

1. Les adopcions internacionals a Catalunya El fil vermell - Institut Francesc Ribalta (2011-2012):  
[http://www.francescribalta.cat/joomla/images/stories/estudis/batxillera\\_t/recerca/TR\\_Laura\\_Coromina.pdf](http://www.francescribalta.cat/joomla/images/stories/estudis/batxillera_t/recerca/TR_Laura_Coromina.pdf)
2. Adoptar un infant. Departament de Treball, Afers socials i Famílies. (1-06-2018).  
[https://www.google.es/search?safe=active&ei=3szWXIr0A5yGjLsP27Cv-A8&q=sindrome+de+la+madre+alcoholica&oq=sindrome+de+la+madre+alcoh&gs\\_l=psy-ab.1.0.0i203.61273.65471..66509...0.0..0.515.6345.0j10j6j2j1.....0....1..gws-wiz.....35i 39j0j0i22i30.NGB 4mJIHUU](https://www.google.es/search?safe=active&ei=3szWXIr0A5yGjLsP27Cv-A8&q=sindrome+de+la+madre+alcoholica&oq=sindrome+de+la+madre+alcoh&gs_l=psy-ab.1.0.0i203.61273.65471..66509...0.0..0.515.6345.0j10j6j2j1.....0....1..gws-wiz.....35i 39j0j0i22i30.NGB 4mJIHUU)
3. Definición de adopción (2008-2019): <https://definicion.de/adopcion/>
4. Significado de adopción (6/08/2015):  
<https://www.significados.com/adopcion/>
5. Formació i valoració de la idoneïtat. Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (19/04/2017):  
[http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits\\_tematicos/acolliments\\_i\\_adopcions/adopcions/formacio\\_i\\_valoracio/](http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/acolliments_i_adopcions/adopcions/formacio_i_valoracio/)
6. Adopció internacional gencat.cat (5/11/2013):  
<https://web.gencat.cat/ca/tramits/que-cal-fer-si/adopto-i-o-acullo-un-infant/adopcio-internacional/>
7. Con el corazón en China: Guangzhou City CWI (Guangdong):  
<http://conelcorazonenchina.blogspot.com/2010/04/guangzhou-city-cwi-guangdong.html>
8. La tragedia de nacer niña en China (27/02/1983):  
[https://elpais.com/diario/1983/02/27/sociedad/415148412\\_850215.html](https://elpais.com/diario/1983/02/27/sociedad/415148412_850215.html)
9. Política china del hijo único: Su historia y consecuencias (30/10/2015):



<https://elcomercio.pe/mundo/actualidad/politica-china-hijo-unico-historia-consecuencias-202383>

10. La política del hijo único en China, un fracaso con final inesperado

(11/09/2018): <https://eldebatedehoy.es/familia/politica-del-hijo-unico/>

11. Influenza aviar (grip aviar) (1/11/2017):

<https://www.mayoclinic.org/es-es/diseases-conditions/bird-flu/symptoms-causes/syc-20368455>

12. Cómo es la sociedad, familia y el género en China - Las mujeres en la China imperial (15/04/2014):

<https://sociologos.com/2014/04/15/como-es-la-sociedad-la-familia-y-el-genero-en-china-i/>

## **ANNEX**

A continuació les preguntes que vaig fer a les meves amigues i als seus pares:

1. Motiu pel qual els pares van voler adoptar.
2. Temps que van trigar en el procés.
3. Economia (dineros que es van gastar en el procés).
4. Acceptació a l'escola i dels familiars.
5. Pensament sobre el seu origen i família biològica.
6. La seva vida d'avui (són feliços)?
7. Expectatives pares.